

kunnet gøres færdig i den Tid, som var levnet dertil, om den endnu ligger i Vandbygningsvæsenet, eller om den er blevet glemt, og om i saa Fald Forslag maa komme frem ved anden Behandling af Finanslovsforslaget. Man har saavel fra Ministeriet som fra Vandbygningsvæsenets Side stillet sig velvillig, og der er ikke Tvivl om, at det er en Bevilling, som bør fremmes i disse Tider, hvor man anstrenger sig for at sætte offentlige Arbejder i Gang paa Pladser, hvor man anser det for fornødent. Gilleleje er nu blevet en betydelig By; den har faaet to Baner; Byen har en udmærket Belliggenhed, den egner sig navnlig til Fiskerihavn, men ogsaa som Trafikhavn vil den kunne faa ikke ringe Betydning og endvidere som Nødhavn for de mange Kattegatfiskere, der ofte er stødte i Nød. Jeg haaber, den højtærede Minister vil faa Sagen frem, saa vi maa have Fornøjelsen at se den til anden Behandling.

Til den højtærede Finansminister vil jeg rette den Forespørgsel, om det ikke er muligt at faa et Stempeludsalg i Græsted. Jeg har et Par Gange henvendt mig til Finansministeren og har forstaaet, at han i og for sig ikke har noget at indvende derimod, og at Aarsagen til, at noget saadant ikke gennemføres, nærmest er den, at Embedsmændene ikke synes om det. Nu tillader jeg mig paa ny at gøre opmærksom paa, at Græsted By er en betydelig Stationsby, den har en stor Omsætning, der bor mange dygtige Folk, og det forekommer mig ret urimeligt, at disse Mennesker, naar de gør en lille Forretning eller skal skrive en Veksel, skal til andre Pladser for at købe Stempel. Jeg haaber, Ministeren vil stille sig velvillig til Sagen og overvinde de Vanskeligheder, som Embedsmændene i dette Tilfælde synes at lægge i Vejen.

Jeg benytter Lejligheden til at takke Finansministeren for hans Forstaaelse af Betydningen af, at der aabnes Befolkningen Adgang til den Smule Strand, som endnu ikke er i privat Eje paa Kysten fra København til Helsingør, ja, man kan snart sige, til Gilleleje. Hele denne Strækning er snart en sammenhængende Del af København, kun faa Pladser gives der, hvor Befolkningen kan gaa frit og ugenert til Havet. Nu ejer Staten, Toldvæsenet, en Plads i Humlebæk, som hidtil har været forpagtet ud paa saadanne Vilkaar, at Befolkningen ikke kunde faa Adgang til Havet, men man har nu ved Forhandlinger søgt at gøre det muligt for Befolkningen at komme til Havet der; ved Finansministerens Velvillie er det lykkedes at naa et Resultat, og

jeg haaber, at Planen allerede til Sommer vil kunne gennemføres.

Til den højtærede Indenrigsminister har jeg et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af, at Finansministeren ikke vilde medtage som berettigede til Dyrtidstillæg de Statsarbejdere, som ikke havde 180 Arbejdsdage for hele Aaret eller 90 Arbejdsdage for Halvaaret. Da vi behandlede Dyrtidsloven, tillod jeg mig at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa disse Folks Stilling; imidlertid stod han fast paa, at det af mange Grunde ikke kunde lade sig gøre at medtage dem. Han tilføjede dog: Jeg er villig til at anbefale, at de samme, der saaledes afskæres fra at faa Andel i Dyrtidstillæget, faar en saa stor Forhøjelse af deres Dagløn, at de holdes skadesløse. Da de Folk, jeg tænker paa, sorterer under Indenrigsministeren, tillader jeg mig at henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed paa, at der gives dem en Løn, der svarer til det nuværende Prisniveau. Der findes f. Eks. i Fredensborg Slotspark to Arbejdere, der paa Grund af den omtalte Bestemmelse ikke kommer med; og jeg tvivler ikke paa, at der i mange andre Slotsparker eller andre Virksomheder, der sorterer under Indenrigsministeriet, findes lignende Tilfælde.

I Forbindelse med Omtalen af Forholdene ved Humlebæk, hvor der nu aabnes Adgang for Befolkningen til Kysten, vilde jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes det gaar med Adgangen til Kysten paa den Strækning, som ejes af Staten mellem Hornbæk og Gilbjerg hoved. Vi anlagde for et Par Aar siden en Bane, Hornbæk—Gilleleje-Banen, og det har vist sig at være en i økonomisk Henseende særdeles god Foranstaltning. Vi begrundede den Gang Anlægget med Hensyn til en bedre Udnyttelse af de Arealer, som Staten ejer langs Kysten, og samtidig vilde man have Lejlighed til at byde Befolkningen bekvem Adgang til disse Pladser. Jeg vil spørge den højtærede Minister, hvorledes det gaar i saa Henseende. Bliver der solgt Grunde af disse Arealer? Giver man private Adgang til at bygge der, og i saa Fald, efter hvilke Vilkaar foregaar Salget? Sælger man blankt, eller sælger man, saaledes at der paalægges en Grundværdistigningsafgift? Endvidere, hvis man sælger, holder man da tilbage til offentlig Færdsel en Del af Skoven langs med Stranden saavel som selve Kysten? Jeg har søgt Oplysninger, men har ikke faaet dem, og jeg haaber nu, at Ministeren vil udtale sig derom. Jeg vil mene, at det bedste vilde være at sikre Kysten saavel